

[Tommy Dinesen]

Et at de argumenter, der kom fra borgerligt hold, var, at man er forpligtet til at tage den ansatte tilbage. Ja men det synes jeg er i orden, og det er da meget muligt, at der ligger en udgift i det. Det kan være, at en udsiddt arbejder tager et sabbatår, men det skal heller ikke være sådan, at han ikke kan komme tilbage. Det er ikke den måde, det skal bruges på, derfor prøver vi på at sikre arbejderen, det er en selvfølge.

I den debat, der var i 1976-77, blev det oplyst, at der lå godt og vel 100.000 arbejdspladser i dette, men det var et forslag, der indebar fuld løn, hvor vi har gjort meget ud af at gøre det frivilligt, og samtidig skal det dækkes af understøttelsen. Det er i hvert fald noget nyt, og det er derfor, der ikke er nogen særlige udgifter i det, ikke i forhold til de udgifter, der er ved, at folk går arbejdsløse i 2 eller 3 år. Det er dér, udgifterne kommer, det er dér, volden, og hvad ved jeg, kommer på længere sigt. Derfor vil dette give statskassen penge, er jeg lige ved at sige. Men jeg skal i hvert fald ikke hjælpe denne regering alt for meget med dette forslag, det må den selv om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis igen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 310 om forholdelse af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1. april 1984 tilbage fra finansudvalget.

Af Maisted (FP).

(Fremsat 20/5 83).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 24 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

24) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om størrelsen af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1. april 1984.

Af Albertsen (S) og Ingerlise Koefoed (SF).

(Fremsat 20/5 83).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at regeringen afviser begge forslag.

Fremskridtspartiets forslag drejer sig i realiteten om en nulløsning, idet man, hvis der ikke bliver fremsendt et nyt aktstykke, vil være nødt til at køre videre med den licens, der er gældende i øjeblikket. Jeg vil give fremskridtspartiet så meget ret i deres argumentation, at det er rigtigt, at Danmarks Radio både i 1983 og ifølge forslaget for 1984 vil få mindre aktivitetsudvidelser. Det finder jeg også står i et lidt skærende lys, sammenholdt med de temmelig alvorlige besparelser, statslige institutioner i øvrigt bliver underkastet i disse 2 svære år. Men regeringen har altså besluttet at fremsende et aktstykke, som indeholdt en licensforhøjelse på 4 pct., og det har vi gjort, fordi de 4 pct. følger rammerne for den almindelige økonomiske politik. Jeg synes, det bør tale til radiorådets ros, at det trods alt var opmærksomt på, at der måtte nogle beskæringer til, i hvert fald i forhold til det oprindelige forslag, driftsledelsen havde udarbejdet.

Med hensyn til S' og SFs forslag vil jeg gerne sige - det gælder sådan set også det foregående forslag - at det jo ikke er et spørgsmål om nogle få kroner mere eller mindre på licensen. I realiteten er S' og SFs forslag vel et spørgsmål om i alt 12,4 mill. kr. mere til Danmarks Radio end det, regeringen har foreslået.

Men igen må jeg sige, at både ministeren og finansudvalget jo er sat ind i loven for at sikre en slags parallelitet i udviklingen mel-